

Слідування моді

– Чи чули ви про нову моду? – дзвінко тріщала Сорока, поважно походжаючи по галлявині перед своїми пернатими подружками.

Та вони нічого не відповіли і лише перезирнулися між собою.

– Я сьогодні була у місті, – продовжувала Сорока, – І біля перукарні почула розмову про нову зачіску. Називається «ірокез»...

– Ірокез? – здивовано перебила чорна Гава. – А що воно таке?

– Ірокез – це такий настовбурчений чубчик, – пояснила Сорока.

– Як у нашого Одуда? – запитала Зозуля.

– Ну, майже такий самий.

– Тепер-то зрозуміло, чому він такий гордовитий, – продовжувала Зозуля. – Він у нас, виявляється, модний...

– Ще ірокез часто фарбують у різні кольори: червоний, синій, зелений... Так виходить ще модніше, – розповідала далі Сорока.

У цей час дикий Кабан ішов до струмка та, минаючи галлявину, почув пташину розмову. Коли він уже пив воду зі струмка, то, побачивши своє відображення у воді, несподівано сказав сам до себе:

– А чому б ні? Я вже давно хотів щось змінити у своїй зовнішності.

Кабан пішов до лісової перукарні і сказав Єноту-перукарю зробити йому ірокез та ще й розфарбувати його різними кольорами. Єнот дуже здивувався, але, як кажуть: бажання клієнта – закон.

Вийшов Кабан з перукарні і йде поважно лісом. Усі звірі його поглядом проводжають і дивом дивуються: що то таке з Кабаном?

І ось летить Кабану назустріч Сорока-модниця.

– Привіт, Кабане! Що то в тебе таке? – здивовано запитала вона.

– Як це що? – здивувався Кабан. – Ірокез. Ти ж сама казала: така зачіска зараз у моді.

– Он воно що! – розсміялася Сорока. – Чув дзвін, та не знав де він. Ти, мабуть, не дослухав нашу розмову до кінця. Я ще казала, що не можна сліпо слідувати усякій моді. Що одному підходить, то на іншому – як на корові сідло.

– А хіба мені ірокез не пасує? – знову здивувався Кабан. – Як на мене, дуже симпатично.

Сорока лише засміялася та й пурхнула собі. А Кабан пішов далі, ловлячи на собі здивовані погляди лісових мешканців. Тепер він був наймодніший. І з цим не міг посперечатися навіть Одуд.

